

KRMIŠČE ZA GOZDNE ŽIVALI

Mladi planinci imamo radi živali. Odločili smo se, da **12. 2. 2020** gozdnim živalim pripravimo majhno gostijo z zelenjavo, sadjem, soljo, koruzo in senom. Vsak je prinesel nekaj. Leonida, ki je prinesla veliko storžev koruze in je bil njen tovor težek, smo si ga pred odhodom razdelili in vsi pomagali nositi.

Pot nas je vodila od šole proti kmetiji Ulšek na Navrškem vrhu. Tu smo s ceste zavili desno v gozd proti Poseki. Pozorni smo bili na markacije Gozdne učne poti, saj je krmišče ena od postaj na njej. Kmalu smo prišli do krmišča, ki je malo stran od poti. Dobri opazovalci so jo hitro našli.

Na veliko vprašanj smo našli odgovore. Tudi na vprašanje: »Zakaj je na listku pisalo, da lahko prinesejo tudi sol?«

Otroci so hrano položili v in pod krmišče. Upali smo, da bomo zagledali kakšno gozdno žival, pa se ni zgodilo. Saj veste, da so živali plašne in so nas že na daleč slišale.

Pot smo nadaljevali po Gozdni učni poti. Tam smo opazovali rastje in podrastje. Ustavili smo se pri starem hrastu na vrhu Poseke. Star naj bi bil preko 170 let. Skozi leta so ga zadele številne strele. Od njihovih ran je leta 1994 dokončno opešal. Čeprav suh, ostaja še naprej cesar med ostalim drevjem na Navrškem vrhu.

Pohod smo nadaljevali po ozki poti, kjer je bila nekoč cesta. Naenkrat so nam pot nekaj metrov pred nami prekrizale tri srne. Seveda so bile tako hitre, da jih nekateri sploh niso uspeli videti.

Iz gozda smo prišli blizu srednje šole, kjer se Gozdna učna pot pravzaprav začne. Polni dobre volje in otroške razigranosti smo se vrnili pred šolo.